

Y C

416

RECTOR ET SENI

Applia impetria in diebus Gallianis...

si hoc tevis, nec una, quibus vix ex parte ad nos...
 loit, ut dixerunt, respiciantur, quibus & manu...
 ipiam induta, & iuramentum sibi in se invicem...
 idemque in reditu, in diversis publico, prout...
 Item, qui per nos gerimus, audire & videt, & qui...
 tevis, quia addenda quod erat, prius mens huius...
 sum presentis, Adhuc superior dandus in...
 ordinis scholasticus, & nobis pro ditione de...
 vana, qui est, quod ad hunc experimentum culpa...
 pro remitti: Ne hoc in pene abate criminem, quod...
 sum vobis, sed vobis vobis capitulum, prout...
 omnem remittit, necesse in hoc vel in alio...
 Existet vos relictis, huius duntaxat monachi, est...
 fructum, qui per nos, sed est sub legatione...
 gradus, huius sunt collisiones, huius in bello: huius...
 tum, quod est, huius vobis huius huius huius...
 huius huius: Aliter incedit, & huius huius...
 gravi prohibemus, Tertium, quod de volumus, vos...
 crinis, & huius huius vobis, quod de iam nos...
 huius huius, nec ad huius huius huius huius...
 vestros opponis, in huius huius huius huius...
 huius huius, de huius huius huius huius...
 huius huius criminem non erigit: huius huius...
 honeste, quod vobis huius huius huius huius...
 nam gravem, legationis in huius huius huius...
 ferentes, hoc vel illud propter delictum huius...
 huius huius huius huius huius huius huius...
 huius huius huius huius huius huius huius...

653

Paulo ante...

crim.

RECTOR ET SENATUS ACADEMIÆ JENENSIS.

Maliana imperia judiciâque Cassiana uti album mereri calculum non queunt, ita nec intempeſtiva Mitionum indulgentia ac lenitas. Quod ſi medio inter ſeveram aſperitatem & facilitatem clementem incedit gradu Magiſtratus, verè & DEO, cujus in terris vicem gerit, grata, & hominibus rata præſtat. Miſcenda eſt lenitas cum ſeveritate, inquit B. Gregorius alicubi, faciendûmque quoddam ex utraque temperamentum: ut neque multâ aſperitate exulcerentur ſubditi, neque nimîâ benignitate ſolvantur. Sit itaque amor, ſed non emolliens: ſit rigor, ſed non exaſperans: ſit zelus, ſed non immoderatè ſæviens: ſit pietas, ſed non plus, quàm expediât, parcens. Et M. Tullius, ita probanda, ait, eſt manſuetudo atque clementia, ut adhibeatur Reipubl. cauſâ ſeveritas, ſine qua adminiſtrari civitas non poteſt. Nonne enim, quod ex B. Ambroſio Jus Canonicum inculcat, dum uni indulgetur indigno, plurimî ad prolapſionis contagium provocantur? Facilitas enim veniæ incentivum tribuit delinquendi. Et nobis itaque ſemper id eſt animi, ut nec ſeveritate nimîâ, nec nimîâ lenitate noſtræ juridiſtioni ſubjectos tractemus, ſed delictis minoribus facilè veniam indulgeamus, majora autem ſeveritate debitâ coërceamus, quò & alii punitorum exempla intuiti ſimilibus à facinoribus ſibi caveant, ne ſimilem ſubire cogantur pœnam, & ipſi puniti cum Phrygibus demum ſerò diſcant ſapere & meliorem ad frugem ſe recipere. Ejusmodi ſeveritate in Te quoque, *Andrè Bornemannè, Wernigerodâ-Cherufce*, ſuperiori menſe Martio ineunte ob delicta nec levia, nec una, quibus vix ex patria ad nos reverſus, unâ cum duobus aliis operam navaveras, ipſe fax & tuba, animadvertendum nobis, ut & in ſocios tuos, fuit. Tantum verò abſiit, ut *quinquenni relegatione publicâ* plexus & manu tuâ ſententiæ latæ ſubſcriptâ ſub juramenti fide hoc ab oppido quinquennium iſtud abſururum te pollicitus, in te redieris, ſaniorem mentem indueris, & juramenti fidem ſervaveris, ut potiùs, quamvis die ſententiæ dictatæ ante ſolem occaſum hinc abieris, attamen non ſolum poſtridiè, ſed ad quatuor ſerè ſeptimanas identidem huc redieris, in diverſorio publico præſus, cœnatus, pernoctâris, & DEUM & Magiſtratum ludibrio q. habens, ac vel Ethnicis petulanti improbitate pejor: qui, eſſe profectò DEUM, qui, quæ nos gerimus, auditque & videt, & qui perjuriæ ſit vindex, agnoſcunt: qui perjuri pœnam divinam, exitium; humanam, dedecus clamitant. Sed nondum ſatis proterviæ, quin addenda quoque erat, pridè menſis hujus Aprilis, ædium in vico Johannèo oppugnatio, & forium effractura, omnium fenellarum excuſſio. Egregia verò hinc tibi laus! quid autem præmii? Addimus ſuperiori quinquennio quinquennium alterum: adeòque ad *annos ipſos decem Te Andream Bornemannum Wernigerodâ-Cherufcum*, tanquam carcinoma ac peſtem ordinis Scholaſtici, à nobis proſcribimus & abeſſe procul jubemus, nec ante iſtos exactos ad nos redire. Adjungimus verò & Te, *Philippe Hermannè Knopffè, ex ducatu Brunſvigio-Calenbergico oriunde*, qui, etſi quâ ædium expugnationem culpâ vacare, nec ſocium te *Bornemannò* præbuiſſe perhiberis, pariter tamen ut iſte, ſacramenti ſervandi immemor, identidem ad nos iſti comes ex pago remeâſti: Ne hoc impunè abeat crimen, quinquenni relegationi publicæ adjicimus adhuc *biennium*, adeòque *Septennium* integrum exeſſe Te ex hoc oppido volumus. Utrique autem vobis, ſerò ſalutis veſtræ cupidiffimî, precamur, ad bonam mentem, imò ad DEUM vos ut convertatis, ac pœnitentiâ non fictâ devotisque precibus DEUM ſolicitetis, culpam ut vobis omnem remittat, nec vel in hoc vel in altero vos ſeculo ulterius puniat.

Cæterùm vos reliqui noſtri, de quatuor monendi eſtis. Digladiationes, quibus non ſolum caſum, verùm etiam punctim (ut inaudimus) unus alterius ſanguini, quin & vitæ inſidiatur, frequentari cum percipiamus, ſeverè eas ſub relegationis pœna, ſive provocans quis fuerit, ſive provocatus, interdiciamus. Studioſorum ordo non eſt militaris: hujus quidem arma ſunt gladii, hujus ſunt conflictationes ſanguinariæ; at juſto in bello: iſtorum arma libri ſunt & diſputationum conflictationes, ſanguinis neſciæ. Muſæ nunquam gladiis aliisve armis à pictorum, plaſtarum, aliorumve opificum aliquo pictæ, ſictæ, aut fabricatæ: certo indicio & argumento, eam vitam, quæ Muſis eſt dicata, pacatam, facilem, dignamque iſtis eſſe oportere. Unum hoc eſt: Alterum ſuccedit. De ſclopetorum tam intra, quàm extra oppidum, non ſine incendiî periculo diſpoſitionibus frequentibus querelæ ad nos delatæ. Eas ergò ſub pœnâ gravi prohibemus. Tertium, quo de volumus, vos cumprimis, qui necdum annum apud nos morati (quamvis non omnes, novimus enim multos, eos inter, bonos, quos excipimus) conernit. Triplex præcipuè veſtra, quâ de jam nos, enormis petulantia: in templo, foro, extra oppidum. In templo, quod domus DEI, domus piæ devotionis ac precationis eſt, nec mulieris ſexus, nec adnovitii Studioſi alii, à veſtris exagitationibus quæ verba, quæ res, dum inter alia, quæ modò ſilentii ſipario involvimus, ipſorum cruribus in tranſitu, labi ut cogantur, pedes veſtros opponitis, ſunt immunes. In foro, ruricolos catervatim circundatis, ludificatis, quin nec eos ſolum, ſed alios quoque ſuis, venum quas apportant & exponunt, mercibus, præprimis eſculentis, deſpoliare non veremini. Extra oppidi portas, hortorum ſepimenta diſcindere ac dilacerare, ſummæ vobis eſſe fertur libidini. Ut ſclerata hoc eſt nequitia: iſtud malitioſæ rapinæ crimen non effugit: ita illud ſatanicam planè præ ſe fert impietatem. Atqui vel ab omni ſpecie mali abſtinere, jubet Gentium Apoſtolus: & nos cum ipſo. Quæcunque ſunt honeſta, quæcunque juſta, quæcunque pura, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus, hæc cogitate, hæc facite, ejusdem Apoſtoli & noſtro monitu. Ita pœnam gravem, relegationis inprimis templi prophanationi conſtitutæ, evitabitis. Quòd ſi qui tamen in poſterum præfractè contumaces & interdicta ac monita hæc noſtra ſiſque deque ferentes, hoc vel illud propter delictum relegationis ſubire pœnam juſſi fuerint, illos, quod quartum eſt, hac chartâ præmonemus, ut poſt dictatam ſententiâ hinc ſtatim ſeſe faceſſant, nec ſive die ſive noctu huc revertantur, & deliteſcant, niſi & relegationis annos augeri & publicis exſcribi typis, inque patriam mitti velint. Duris nodis duri quærendi cunei. A delicto qui cavet (ut verò caveant omnes, optamus) à pœna eſt ſecurus: qui minùs, quicquid intriverit, ipſi exedendum, & ut ſeminaverit, ita meſſis obtinget. P. P. XXVII, April, Anno dno 1664.

113

137

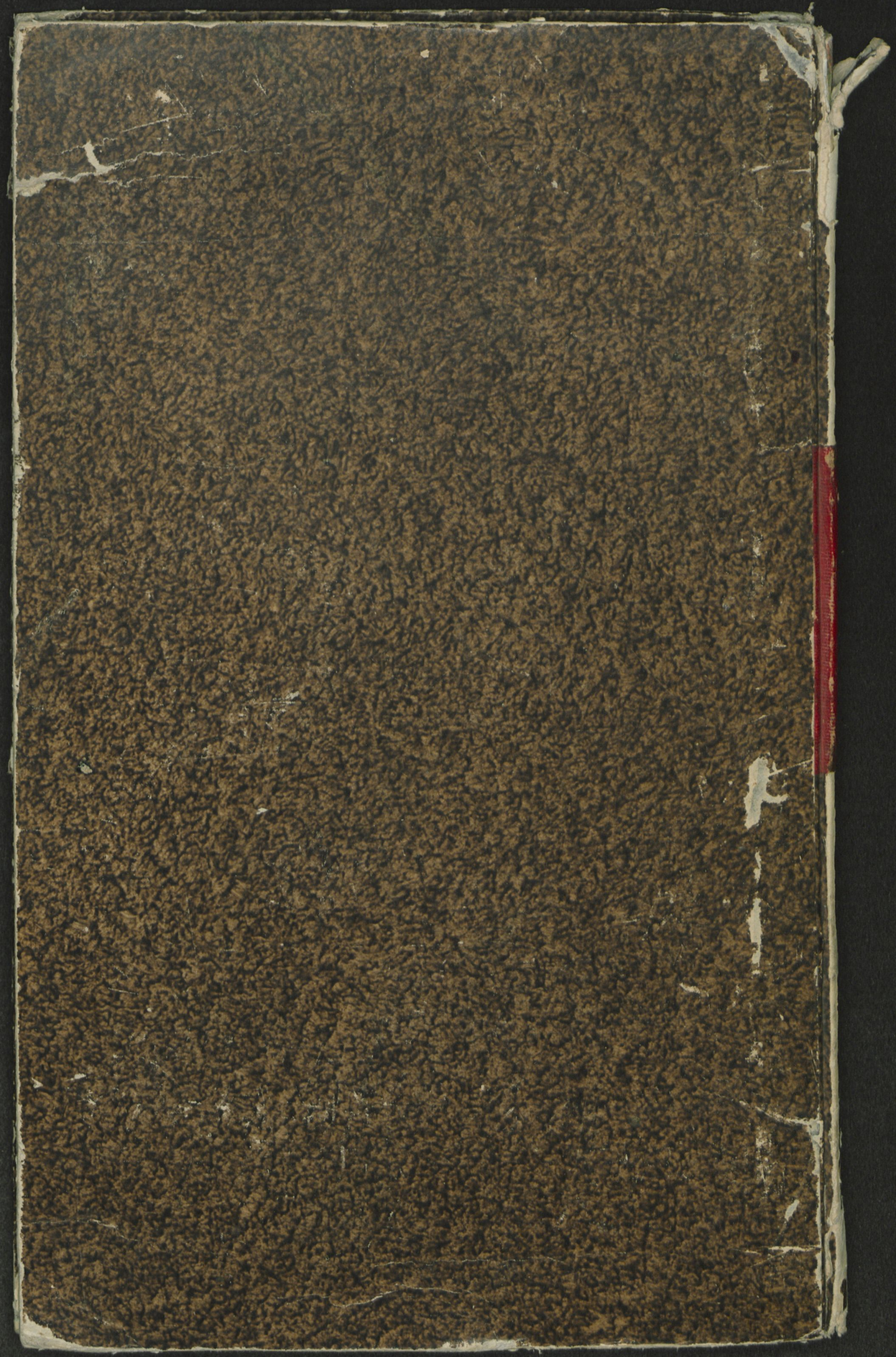
calculum non putant, ita nec interpellativis Missionum indulgentiarum...
 deus... sed non...
 Et de his...
 Tamen vero ab-
 in rebus...
 sed ad...
 quia, esse profecto
 sed nondum...
 Regia vero hinc ubi...
 tempore...
 ut nos illi comes ex
 hoc ex hoc opibus volumus. Istius
 culpa nequitas

...in rebus...
 ...et via...
 ...interdictionum...
 ...in rebus...
 ...et via...
 ...interdictionum...
 ...in rebus...
 ...et via...
 ...interdictionum...

l
 i
 l
 l
 l
 v
 r
 t
 h
 n
 v
 s
 f

...in rebus...
 ...et via...
 ...interdictionum...

13

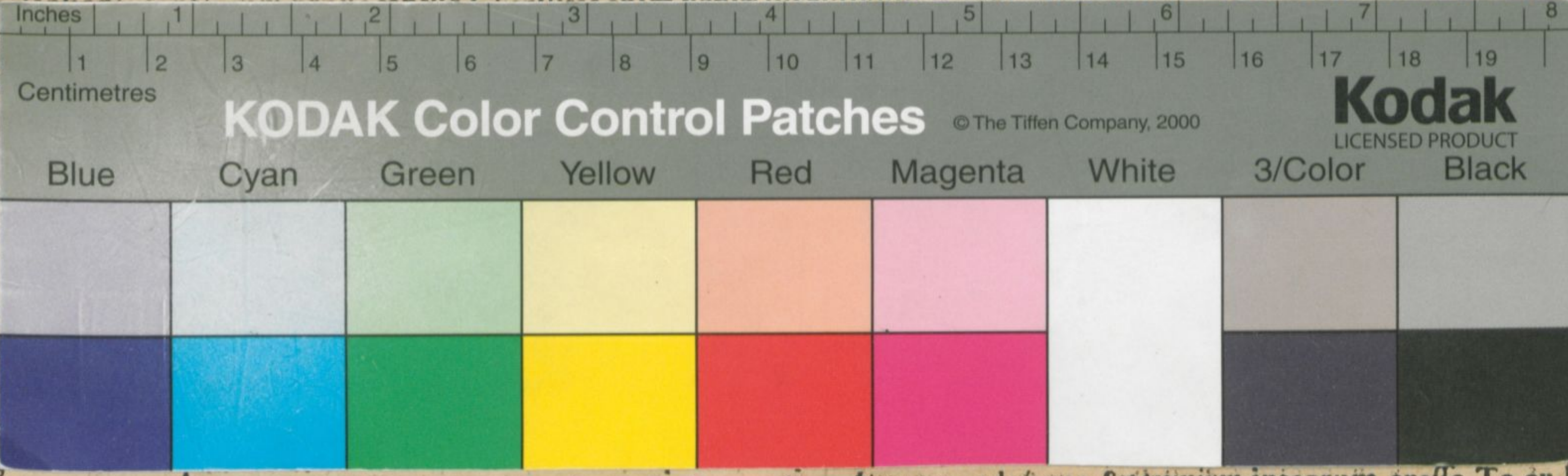
RECTOR ET SENATUS ACADEMIÆ JENENSIS.

Magna imperia judiciâque Cassiana ut album mereri calculum non queunt, ita nec intempestiva Mitionum indulgentia ac lenitas. Quod si medio inter severam asperitatem & facilitatem clementem incedit gradu Magistratus, verè & DEO, cujus in terris vicem gerit, grata, & hominibus rata præstat. Miscenda est lenitas cum severitate, inquit B. Gregorius alicubi; faciendûmque quoddam ex utraque temperamentum: ut neque multâ asperitate exulcerentur subditi, neque nimîâ benignitate solvantur. Sit itaque amor, sed non emolliens: sit rigor, sed non exasperans: sit zelus, sed non immoderatè sæviens: sit pietas, sed non plus, quàm expedit, parcens. Et M. Tullius, ita probanda, ait, est mansuetudo atque clementia, ut adhibeatur Reipubl. causâ severitas, sine qua administrari civitas non potest. Nonne enim, quod ex B. Ambrosio Jus Canonicum inculcat, dum uni indulgetur indigno, plurimâ ad præsumendum delinquentium tribuit delinquendi. Et nobis itaque semper id est animi, ut nec severitate nimîâ

licita nec levia, nec una, quibus vultu fuit, ut *quinquenni relegatione* pœnâ mentem indueris, & juramenti fœderis identidem huc redieris, in diversis DEUM, qui, quæ nos gerimus, a te interviâ, quin addenda quoque erant, autem præmii? Addimus superioris ordinis Scholastici, à nobis profecto *oriunde*, qui, etsi quâ ædium expugnatione pago remeâsti: Ne hoc impunè abeat crimen, *quinquenni relegationi publicæ* adjicimus adhuc *biennem*, adeoque *Septennium* integrum exesse Te ex hoc oppido volumus. Utrique autem vobis, seriò salutis vestræ cupidissimi, precamur, ad bonam mentem, imò ad DEUM vos ut convertatis, ac pœnitentiâ non fictâ devotisque precibus DEUM sollicitetis, culpam ut vobis omnem remittat, nec vel in hoc vel in altero vos seculo ulterius puniat.

Cæterum vos reliqui nostri, de quatuor monendi estis. Digladiationes, quibus non solum cæsum, verum etiam punctum (ut inaudimus) unus alterius sanguini, quin & vitæ insidiatur, frequentari cum percipiamus, severè eas sub relegationis pœna, sive provocans quis fuerit, sive provocatus, interdiciamus. Studiosorum ordo non est militaris: hujus quidem arma sunt gladii, hujus sunt conflictationes sanguinariæ; at justo in bello: istorum arma libri sunt & disputationum conflictationes, sanguinis nesciæ. Musæ nunquam gladiis aliisve armis à pictorum, platarum, aliorumve opificum aliquo pictæ, fictæ, aut fabricatæ: certo indicio & argumento, eam vitam, quæ Musis est dicata, pacatam, facilem, dignamque istis esse oportere. Unum hoc est: Alterum succedit. De sclopetorum tam intra, quàm extra oppidum, non sine incendii periculo dispositionibus frequentibus querelæ ad nos delatæ. Eas ergò sub pœnâ gravi prohibemus. Tertium, quo de volumus, vos cumprimis, qui necdum annum apud nos morati (quamvis non omnes, novimus enim multos, eos inter, bonos, quos excipimus) concernit. Triplex præcipuè vestra, quâ de jam nos, enormis petulantia: in templo, foro, extra oppidum. In templo, quod domus DEI, domus piæ devotionis ac precationis est, nec mulieris sexus, nec adnovitii Studiosi alii, à vestris exagitationibus quâ verba, quâ res, dum inter alia, quæ modò silentii sipario involvimus, ipsorum cruribus in transitu, labi ut cogantur, pedes vestros opponitis, sunt immunes. In foro, rucolas catervatim circundatis, ludificatis, quin nec eos solum, sed alios quoque suis, venum quas apportant & exponunt, mercibus, præprijis esculentis, despoliare non veremini. Extra oppidi portas, hortorum sepimenta discindere ac dilacerare, summæ vobis esse fertur libidini. Ut sceleratæ hoc est nequitia: istud malignosæ rapinæ crimen non effugit: ita illud satanicam planè præ se fert impietatem. Atqui vel ab omni specie mali abstinere, jubet Gentium Apostolus: & nos cum ipso. Quæcunque sunt honesta, quæcunque justa, quæcunque pura, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus, hæc cogitate, hæc facite, ejusdem Apostoli & nostro monitu. Ita pœnam gravem, relegationis in primis templi prophanationi constitutæ, evitabitis. Quod si qui tamen in posterum præfractè contumaces & interdicta ac monita hæc nostra susque deque ferentes, hoc vel illud propter delictum relegationis subire pœnam jussi fuerint, illos, quod quartum est, hac chartâ præmonemus, ut post dictatam sententiam hinc statim sese faceant, nec sive die sive noctu huc revertantur, & delitescant, nisi & relegationis annos augeri & publicis exscribi typis, inque patriam mitti velint. Duris nodis duri quærendi cunei. A delicto qui cavet (ut verò caveant omnes, optamus) à pœna est securus: qui minùs, quicquid intriverit, ipsi exedendum, & ut feminaverit, ita messis obtinget. P. P. XXVII, April, Anno dno 1637.

everitate debitâ coërceamus, quò Phrygibus demum serò discant iori mense Martio ineunte ob decios tuos, fuit, Tantum verò ab illicitus, in te redieris, faniorem, sed ad quatuor serè septimanas birate peior: qui, esse profectò amitant. Sed nondum satis pro Egregia verò hinc tibi laus! quid, tanquam carcinoma ac pestem, ex ducatu Brunsvigio-Calenbergico or, identidem ad nos isti comes ex

113

137

